

misk Fordel for hele Familien. Det falder i øvrigt godt i Traad hermed, at det er meddelt Udvalget, at man i Sverige har haft uheldige Virkninger af en tilsvarende Bestemmelse.

Der har i Udvalget været megen Sympati for ogsaa at indsaette en Bestemmelse om, at den ene Ægtefælle ikke maatte indgaa Kautionsforpligtelser uden den anden Ægtefælles Samtykke. Naar der ikke herom er stillet Ændringsforslag, er Grunden den, at det neppe er muligt at opstille Lovregler, som ikke lader sig omgaa i det praktiske Liv.

Endvidere ændredes det fremsatte Lovforslag derhen, at §§ 27, 35 og 37 efter Udvalgets Indstilling udgik. § 27 bestemte, at efter Bosondring, Separation eller Ægteskabs Ophør kan tidligere Gæld, stiftet ved Retshandler til Fyldestgørelse af den daglige Husholdning eller Børnenes Fornødenheder, og for hvilken Manden tillige hæfter, kun søges fyldestgjort hos Hustruen for et Beløb, der ikke overstiger Værdien af de Særeejendele, hun da besad, og af de fælles Midler, der tilfaldt hende paa Skiftet, med Fradrag af anden Gæld, som da maatte paahvile hende. § 35 fastsatte, at en Ægtefælle, som yder sin Ægtefælle Bistand i dennes Erhvervsvirksomhed, har, selv om Overenskomst derom ikke er truffet, Krav paa passende Vederlag for sit Arbejde, naar det under Hensyn til dettes Art og de øvrige Omstændigheder maa anses for rimeligt, at Vederlag skal ydes. § 37 bestemte, at med Hensyn til Aftaler om Ægtefælles Underholdspligt og Aftaler med forestaaende Separation eller Skilsmisse for Øje gælder, hvad derom særlig er bestemt.

Bestemmelsen i det fremsatte Lovforslags § 22 om, at det under Retsforfølgning paahviler den, der paastaar, at Ejendele hører til den Del af Fællesboet, hvorover Hustruen er raadig, at føre et under Hensyntagen til samtlige foreliggende Forhold tilstrækkeligt Bevis, udgik (30 Stemmer mod 19), efter Forslag af et Flertal i Udvalget (Konservative, Radikale og Socialdemokrater), hvorefter Lovforslagets Regel bliver, at der under en Retsforfølgning ikke skal gælde nogen særlig Bevisfordeling under en Retssag om det omhandlede Spørgsmaal. — I det fremsatte Lovforslags § 57 bestemtes, at en Ægtefælle kun arver Halvdelen af sin afdøde Ægtefælles Formue, hvis Ægtefællen ikke har efterladt sig Livsarvinger, men der efter den afdøde findes Fader, Moder, Søskende eller Søskendes Afkom. Paa Forslag af *Udvalgets Flertal (Venstre og Konservative)* udgik af Bestemmelsen Ordene „eller Søskendes Afkom“ (vedtaget med 30 Stemmer mod 20). *Mindretallet (Socialdemokraterne og de Radikale)* stillede Ændringsforslag om, at saafremt en Ægtefælle ikke efterlader sig Livsarvinger, arver den længstlevende afdødes Formue, hvilket forkastedes.

Udvalgets konservative Mindretal (Ellinger og Godskesen),